

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 166.

Sjette Sessions anden Samling.

56de Møde.

Onsdagen den 14de Marts.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Fremdeles mener den ærede Rigsdagsmand, at det skulde paalægges Amtsrådet at bekendtgjøre, hvem det havde valgt til Fredsmægler, men ligesom en saadan Bekendtgjørelse følger af sig selv, saaledes maa Overholdelsen af Bestemmelsen i §§ 30 og 34 i Fordn. af 10de Juli 1795 ogsaa nødvendigviis medføre, at Fredstredens Beboere faae at vide, hvem der er blevet valgt.

Ende ærede Medlemmer have været misfornøiede med Bestemmelsen i § 3, idet de ville have, at det skulde staae den Vedkommende frit for at undslaae sig for eller modtage Valg. Jeg skal hertil bemærke, at det er et Princip, som i vor Lovgivning stærkt har gjort sig gjældende, at det er Pligt for Alle og Enhver efter Evne at deeltage i de offentlige Dinebud og de offentlige Byrder. Jeg tror, at det er godt, at denne Erkjendelse af en saadan Pligt bliver ret levende for Enhver, og den ærlige og hoonette Villie retter sig altid efter sin Pligt.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts Ade Valgtreds (Grundtyig) har ønsket en Forandring i § 4, saa tror jeg, at hans Bemærkninger grunde sig paa en Misforstaaelse. Han gaaer ud fra, at Amtsrådet vilkaarligt kan affatte en Fredsmægler, en Forudsætning, som ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgtreds (Barfod) er gaaet ud fra, men disse ærede Rigsdagsmand

maa have overseet, at der i vort Forslag udtrykkelig staaer, at det skal være foregaaet en Forandring i den valgte Fredsmæglers borgerlige Stilling. Naar en saadan Forandring i hans borgerlige Stilling ikke er indtraadt, kan Amtsrådet ikke affatte ham, saa at det ikke kan afhænge af Amtsrådets Vilkaarlighed, om de engang Udnævnte skulde vedblive at være Fredsmæglere eller ikke.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts Ade Valgtreds (Jesperfen) er fremkommen med en meget skarpt og vidtløstigt Kritik, indblandet med norske Betragtninger, over det foreliggende Forslag. Jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at denne Kritik jo er over hans eget Arbejde. Forslaget er nemlig ikke fremkommet fra 3 eller 4 Medlemmer af Udvalget, men det er fremkommet fra det hele Udvalg, altsaa tillige fra det ærede Medlem selv. Nu skal jeg ikke negte, at en Selvkritik i mange Tilfælde kan være gavnlig og nyttig for den Vedkommende, men jeg skulde dog mene, at Kritiken over dette Forslag fra det ærede Medlems Side bedre vilde have været paa sin Blads, hvis den var fremkommen i selve Udvalget. Med Hensyn til de Endringer, som han i Forening med et andet æret Medlem har stillet, har jeg allerede igaar udtalt det Fornødne, men han har idag gjort en Sprogbemærkning, idet han synes, at Ordet „Førligelsescommisarius“ er meget bedre og smukkere end „Fredsmægler“. At det førstnævnte Ord er meget længere og for de Folk, som holde af Titler, maaskee behageligere, skal jeg ikke negte, men jeg foretrækker nu „Fredsmægler“, og jeg skal i Anledning af dette Ord, som ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgtreds (Barfod) har gjort